

Божие то СЛОВО

ГОДИНА XXVI, БРОЙ 01 (244) • 2016 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

БИТКАТА НА ВЯРВАЩИЯ

“Каза още: Някой си човек имаше двама сина. И по-младият от тях рече на баща си: Тате, дай ми дела, който ми се пада от имота. И той им раздели имота. И не след много дни по-младият син си събра всичко и отиде в далечна страна, и там разпиля имота си с разпуснатия си живот”.

(Лука 15:11,12,13)

Младият мъж остава на улицата, съвсем без нищо. Започва да работи като свинар, да храни свинете и да се грижи за прасетата на чужди хора. Но хората за които работи, които са го наели са толкова зли, че не му дават даже да яде от храната на прасетата. Той гладува и тогава се удря по челото и си казва “слугите на баща ми, имат изобилие от хляб, а аз стоя тук и гладувам с прасетата. Решава да се върне в страната си и да каже: “Татко съгреших против теб и небето. Не съм достоен да се нарека твой син, но ме напра-

ви като един от слугите си”. И когато се връща бащата отдалеч го чака и вижда сина си, който се приближава. Хвърля се на врата му, облича го със своята мантия и му дава пръстен на ръката. И казва: “Правя голямо тържество, защото синът ми беше изгубен, и се намери. Мъртъв беше и оживя. Изгубен бе и се намери.”

Това е Притча, която говори към вярващия. Изгубеният човек, изгубеният син не е човек, който не познава и не вярва в Бога. Изгубеният син е вярващ човек. Как разбираме това? Той е син. В тази Притча бащата е Бог, Бог Отец. Двамата сина са неговите синове и дъщери т.е. ние. Но единият решава, че това, което му предлага домът, това което му предлага баща му, не е достатъчно. И той иска да направи едно пътешествие далеч от баща си. Или Притчата за изгубения син е притча за един, който вярва в Бога, познава Бога, но се отдалечава по една или дру-

прод. на стр. 2 ➔

МЪДРОСТТА

“Хвани се здраво за поука-та, недей я оставя; Пази я, понеже тя е животът ти.”

(Притчи 4:13)

Всеки човек се сблъсква с един от най-важните екзистенциални въпроси- “Как да живее правилно?”. Не съществува формула, която да прилагаме в ежедневието си, или шаблон, който да следваме в непознатата за нас ситуация. Библията обаче ни дава един ключ, който човешкият опит е потвърдил, че отключва всяка врата. Всеки

прод. на стр. 4 ➔

га причина. По един или друг начин. Спокойно може да си сложите тази притча в сърцето, защото Господ говори към нас. Някой от вас може би е изгубвал детето си? Например като малък заедно с родителите ми сме отишли на плаж в Балчик. Понеже съм бил много "кротък" и съм си играел само на едно и също място" са ме гледали няколко човека, къде ще изчезна. Обаче в един момент бащата, майката, бабата, дядото там, ама Владо го няма. След известно време са ме намерили при поста на спасителите в горния край на плажа в близост до Медицинския център. И моята съпруга е била много "кротка" и нея са я губели на плажа. И къде да намерят Буба - тука, там, няма я. По някое време притеснени, паникьосани, чуват по уредбата на плажа: "Има изгубено дете, намира се в Медицинския пост. Родителите да дойдат и да си го вземат". Отива баща й да я вземе и какво да види - Буба дъвче дъвка и се прави, че не го познава. След такава хубава дъвка, не бърза да си ходи. Питат баща й: "Сигурен ли сте, че това е вашето дете?"

С тези истории искам да кажа, че е имало моменти, в които сме изгубвали деца или сме се изгубвали. Това дали е причина вече да не сме деца? Ние сме оставали деца на родителите си независимо дали сме били изгубени и независимо, че ние сме изгубвали децата си, те остават наши деца.

Притчата говори за деца. Тези, които са наследство, които са възлюбени. Изгубен: не е във връзка с нашето спасение. Защото това е син, независимо че се е отклонил, той все пак остава син. Как сме се изгубвали (или сме изгубвали дете). Те остават наши деца. Ние оставаме Божии деца.

Стих 13 показва какъв живот е имал сина - блуден живот (разпуснат живот), човек без задръжки! Притчата за блуден син е за човек, който се е заблудил, живота му е бил без задръжки. Без граници. Това, което ми предлага светът, което ми предлага далечната страна, примамлива, много по-хубава.

Ако изпадне в малко повече детайли, ще видим, че имаме ня-

кои области в нашия живот, където се борим да не бъдем без задръжки. Области, където нямаме граници. Ние имаме битка, всеки ден. Ако някой мисли, че е спечелил битката докрай с угаждането на плътта, и имам новина за теб - не си! Когато на утрешния ден се събудиш, плътта пак ще иска същото. Атаката от дявола пак ще дойде. Душата пак ще каже: "Угаждай ми".

Защо имаме битка? Защо не вземем решение веднъж завинаги. Защото ние сме съставени от 3 части. "И Господ Бог създаде човека от пръст из земята, и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание; и човекът стана жива душа." (Битие 2:7)

Пръст = тяло; Вдъхна = дух; Жива душа; Душа = ум, чувства и воля.

Когато съгрешиха Адам и Ева, Бог каза: "Непременно ще умреш". В този ден физическото тяло не умря, душата не умря, умря човешкият дух. Затова човекът беше подвластен на греха. С нашия дух ние се свързваме с Бога. С нашето тяло, ние се свързваме (съотнасяме) с Неговото творение. С душата си ние се свързваме с Бога и творението.

Когато Адам и Ева съгрешиха, духовете им умряха. Техните души все още бяха живи.

"И съживи вас, когато бяхте мъртви чрез вашите престъпления и грехове." (Еф. 2:1)

Ние без Христос сме мъртви. Духът ни е мъртъв. Ние се раждаме на този свят с мъртъв дух. Той ожи-

вява, чрез приемане на Христос.

Има хора, които изглеждат добре, взимат повече пари от нас, карат по-хубави коли. И въпреки това духът е мъртъв. Защото грехът уби духа вътре в нас. Но какво направи Христос в нас - съживи ни! Новородението не е просто Библейски израз.

Новородението е акт на съживяване на умрелия дух в човека да стане жив. Това е да влезеш в пълнотата, в която Бог те е създал - дух, душа и тяло. Не само душа и тяло. Но дух, душа и тяло. Новородението дава Божията пълнота и Божия образ на човека.

До тогава се свързваме с Бога чрез душата ни. Какво мислим за Бога и неговото творение, какво чувстваме за Него и какво желаем да правим. Всичките ни решения са основани на нашите душевни състояния.

1. Душата е себична. Тя поставя нас на първо място

Умът е уникален. Той съхранява информация, която никой компютър не може. В човешкият мозък има място за информация, която да складираме ако живеем 800 млн. години. В него има информация за всичко, което сме видели, чули или преживели. Тя се складира там. Къде е? Нищо не помня. Тя е в подсъзнанието ни. Ние се опитваме да я изкараме в съзнанието ни.

Мозъкът за милисекунда анализира ситуации, в които попадаме. В ситуацията, мозъкът изкарва от подсъзнанието ни неща, които сме

видели, чули или преживели 483 пъти, без дори да осъзнаваме. В умът ни излизат 56 подобни ситуации, и 4 от тях са почти еднакви. От там идва т.нар. “де жа вю”. Не е от предишен живот, а от подсъзнанието ни. Ние просто не си спомняме. Затова има хора, които “те дразнят” без да разбираш. Ние оценяваме различни ситуации, в които сме попадали и се чувстваме в опасност, и по този начин оценяваме и конкретната ситуация. Това е душата ни (умът) ни. Да видиш някого и да не го харесаш от пръв поглед.

Така работят “крепостите в ума”. Ние категоризираме всяка ситуация и я изкарваме от ума си. Така пропадат вярващите. Заради крепостите в душите ни. Духът ни е спасен, ако приемем Христос! Това е действието на Божията благодат

Това е завършеният акт на спасение на благодатта в духа ни и прогресивният акт на спасение (промяна) в душата ни. Крайна благодат и легализъм. Двете крайности.

Битката е в душата. Тя е себична. Духът ни е спасен. Но има прогресивна (трансформираща) работа на Божия благодат за душата ни. Там е битката. Душата трябва да се покори на духа. “По-големият ще слугува на по-малкия”. (Рим. 9:12)

Тук в Новия завет се има в предвид нещо по-дълбоко - по-големия, по-стария по възраст. Твоята душа, която се е родила с раждането на тялото ти. И твоя дух, който се е родил, когато си приел Христос (15, 20, 30 годишен). Той е по-млад. И твоят дух се ражда и казва на душата ти “ще трябва да ми слугуваш”. Духът се ражда след като си спасен. Новороден в един момент. Духът е по-млад. Духът иска да владее, но душата не се дава. Тя се бори с духа за надмощие. Духът е по-млад от душата ти, а духът трябва да владее.

Събуждаш се и гледаш навялял сняг и душата ти казва: “Колко е студено”, а духът “Днес е неделя, време за църква”. Плътта в Новия завет е синоним на грешните желания на душата. “Понеже копнежът на плътта значи смърт; а копнежът на Духа значи живот и мир. Защото копнежът на плътта е враждебен на Бога, понеже не се покорява на

Божия закон, нито пък може”. (Рим. 8:6, 7)

Тя не е синоним на тялото, а на душата, която се противи на духа.

Какво ще направим в определена ситуация? Трябва да храним духа си, за да порасне. Кого храним? Когато четем фейсбук, кого мислите че храните? Храним духа си, когато четем Божието Слово.

Давид ни дава идея как да победим душата си: “Наистина аз укротих и успокоих душата си; Като отбито дете при майка си, Така душата ми е при мене като отбито дете”.

Единственият начин да победим душата си е като я отбием. Как отбиваме дете? Като му вземем млякото и започнем да му даваме “твърда” храна.

“И аз, братя, не можах да говоря на вас, като на духовни, но като на плътски, като на младенци в Христа”. С мляко ви храних, не с твърда храна; защото още не можете да го приемете, а и сега още не можете”. (1 Кор. 3:1, 2)

“Понеже докато вие трябваше до сега, според изтеклото време, и учители да станете, имате нужда да ви учи някой изново най-елементарните начала на Божиите словеса, и достигнахте да имате нужда от мляко, а не от твърда храна. Защото всеки, който се храни с мляко, е неопитен в учението за правдата, понеже е младенец; а твърдата храна е за пълнолетните, които чрез упражнение са обучили чувствата си да разпознават доброто и злото”.

(Евр. 5:12, 13, 14)

Когато бебето се отбива то плаче. Защо? Защото мисли, че ще го убие. Взимате му единственият хранителен източник, който то познава.

2. Душата трябва да умре

Себичната душа трябва да умре. Както казва Павел: “Съразпнах се с Христа, и сега вече, не аз живея, но Христос живее в мене; а животът, който сега живея в тялото, живея го с вярата, която е в Божия Син, Който ме възлюби и предаде Себе Си за мене”. (Гал. 2:20)

“Защото Божието слово е живо, деятелно, по-остро от всеки меч остър и от двете страни, пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и издирва помислите и на-

меренията на сърцето. Защо душата и духът трябва да се разделят? Защото искат противоположни неща - единият иска угаждане на тялото, другият иска угаждане на Бога. И няма създание, което да не е явно пред Бога; но всичко е голо и разкрито пред очите на Този, на Когото има да отговаряме”. (Евр. 4:12-13)

Бог има големи планове за душата ти. Това има Божието слово за душата ни.

Когато блудният син реши да се отдели, това беше етапът на надмощие на неговата душа. Това ще направи егото ни, ако ние не успеем да го победим. То ще ни отдели от Бога. “Тогава Исус каза на учениците Си: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека дигне кръста си, и така нека Ме последва. Защото който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си, заради Мене, ще го намери”. (Мат. 16:24, 25)

Живот = гръцки Психе = душа.

Който иска да спечели душата си, ще я изгуби. Който изгуби душата заради Мен, ще я спечели. Исус умря на кръста аз няма нужда да умирам. Да, Исус умря на кръста, но ние всеки ден трябва да умираме за греха. “Каза още и на всички: Ако иска някой да дойде след Мене, нека се отрече от себе си, нека носи кръста си всеки ден и нека Ме следва”. (Лука 9:23) “Братя, с похвалата, с която се гордея за вас в Христа Исуса нашия Господ, аз всеки ден умирам”. (1 Кор. 15:31)

Нашият начин да живеем е живот чрез духа, чрез който да спасим душата си. Душата ни ще ни зароби, ще ни направи роби. Да не слугуваме на плътските си страсти.

Това, което духът иска да направи с нас, е да ни освободи, да ни приближи при Бога и да ни припомни, че ние сме Божии синове и дъщери. Трябва да сме с Божието Слово всеки ден. Да храним повече духа си, отколкото душите си. Трябва да имаме време с Господа. Да имаме тихо време с Господа. Да препускаме във времето с Него. Стрес и грях - лавина, която ще ни помете. Всеки от нас трябва да се моли: “Какво искаш да ми кажеш, Боже?”

П-р Владимир Владимиров

Мъдростта - абстрактно понятие или начин на живот

притежател на този ключ, стига да го използва, достига дори до най-каменните сърца, решава дори най-сложните си проблеми, излиза и от най-заплетените ситуации. Добре, тогава кой е този безценен инструмент? Мъдростта. Всеки знае за нея, всеки се възхищава на мъдрите хора, но почти никой не я използва. Мислим си, че това е просто някакво абстрактно понятие или право само на най-възрастните. Истината е, че тя е предназначена да бъде нашият начин на живот.

1. Поука = знание + осъзнаване

Всеки от нас е наставяван, съветван и критикуван, но нито едно от тези увещания не може да промени живота ни, ако не бъде разбрано и осъзнато. Има учения, които вярват, че човек трябва да си изпати, за да се вразуми. Това обаче е в опозиция с Божието Слово. В Притчи многократно Бог чрез устата на Соломон ни заръчва да слушаме поуката на родителите (= поопитните).

“Сине мой, слушай поуката на баща си и не отхвърляй наставлението на майка си.” (Притчи 1:8)

Вярно е, че човек е по-склонен да не предприема дадено действие, след като от опит е установил, че то не води до нищо добро, но ако размишляваме върху чуто знание и стигнем до поуката през опита на други, ще се предпазим от много ядове.

2. Мъдрост = приложение на поуката

Когато вече сме се сдобили с поука за себе си, идва втората част - мъдростта, а тя е приложение на поуката в ежедневието ни. С какво те ползват стиховете от Библията ако не ги прилагаш на практика? Каква е ползата от това, че знаеш последиците от вербалната агресия, ако и днес се скараш с близките си?

3. Как, къде и кога можем да намерим мъдрост?

Живеем в 21 век, векът на огромното количество информация. Как да подберем ценната за нас като има толкова много мнения и учения, всяко добре подкрепено с аргументи и доказателства? Как да придобием истинската мъдрост?

“Страхът от Господа е начало на мъдростта.” (Притчи 1:7)

Когато сме новородени в Христа, начинът, по който виждаме света, се изменя. Започваме да търсим Бог и колкото повече Го откриваме, толкова повече се променяме. Той трансформира съзнанието ни и ни отваря очите. Това се случва благодарение на надеждата, която имаме. Когато Бог лично ми каза, че ме обича, това напълно преобърна представите ми. Преди се виждах като недостойна, защото наистина няма как да заслужа любовта Му, но сега се виждам през Неговите очи като някой, за когото си струва да умре Христос. Но това не е най-голямата промяна. Сега вече виждам майка ми, баща ми, приятелите ми и дори най-злите престъпници като хора, за които си струва Той да умре. Вече не съдя жената, която ме настъпва в метрото, мъжа, който ми прави незаслужено зло, защото “Дори Бог не се опитва да съди човека пре-

ди края на дните му”. Когато започнах да виждам околните по този начин, започнах да ги обичам и да им съчувствам истински. А когато човек обича истински, той мисли само доброто на останалите. Ако винаги мислехме първо за другия, много от проблемите във взаимоотношенията ни нямаше да съществуват.

За такова обновяване на ума говори Павел в Римляни 12:2: “И недейте се съобразява с този век {Или: Свят.}, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля, - това, което е добро, благоугодно Нему и съвършено.”

Няма значение възрастта, когато сложим страха от Господа на първо място, Той ще обновява умовете ни, ще ни дава мъдрост и това определено ще подобри начина ни на живот.

4. Разум = мъдрост?

Наскоро Бог ми откри разликата между разум и мъдрост (по-специфично Божията мъдрост). Разумът се базира на знания, свързани с материалната реалност. Той разчита причинно-следствени връзки, които могат да бъдат наблюдавани и изучени от човек. Божията мъдрост означава слушане на Неговия глас, а

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обаждате за
молитва и съвети
на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

това в повечето случаи значи предприемане на необясними, нелогични, на пръв поглед безсмислени действия. Причината е, че Бог иска да Му се довериш напълно и Той ще те изведе по най-добрия начин. Чух една история за мисионер християнин в арабските страни. Той се сприятелил с мюсюлманин, който след време го поканил на гости. Мисионерът се отзовал на поканата, но влизайки в къщата на приятеля си, бил обграден от няколко мъже, които искали да го убият, заради вярата му. Той вътрешно помолил Бог за мъдрост и Святият Дух му казал да ги попита коя книга е по-важна в исляма- Коранът или

Шарията. Мъжете се скарали и той успял да избяга. Дали това е най-разумното действие? Не знам, но се оказва най-мъдрото...

5. Притчи 4:13

“Хвани се здраво за поуката, недей я оставя; Пази я, понеже тя е животът ти.”

“Хвани се здраво...” - Когато мерим поуката, се изисква усилие и воля да се задържим за нея. Трябва да се борим с нашата греховна човешка природа, с първичният ни инстинкт за самосъхранение и с егото си. Защото мъдростта в повечето случаи изисква компромиси с зона-та ни на комфорт.

“...недей я оставя...” - Да оста-

виш поуката е равно на глупост. Ако човек знае, че ще го заболи ако пипне нагорещения котлон, но съзнателно го направи, ще го сметнем за глупав.

“...понеже тя е животът ти.” - Много хора прекарват дните си в съществуване вместо в живот. Те са лишени от мир и щастие, защото имат множество проблеми във взаимоотношенията си въкъщи, в училище, в работа, защото не са разчитали на мъдростта да ги води. Колко по-добре е да живеем пълноценен живот, следствие на поредица мъдри решения, които сме взимали!

Мишел Владимирова

ПРИТЧА ЗА РАЗУМНИТЕ ДЕВОЙКИ

Ето още една притча, която Исус разказал на своите ученици.

Веднъж в едно село устроили голям и весел празник: женели се юноша и девойка. Приятелите на младоженеца трябвало да го въведат след сватбата в дома, където вече го чакала младоженката. Било много късно, навън - съвсем тъмно.

Според обичая на страната десет девойки с фенери в ръце трябвало да осветяват пътя, по който младоженецът щял да отиде до своя дом. За да свети фенерът, в него трябва да има достатъчно масло, иначе пламъкът гасне. Затова девойките били длъжни да приготвят съдинки

с масло и от време на време да доливат във фенера, за да не угасва.

Девойките много се радвали, че ще вървят заедно с младоженеца и ще му осветяват пътя, защото в дома му ги очаквал голям празник. Те облекли най-красивите си дрехи. Но се наложило дълго да чакат младоженеца и се изморили много. Отначало те приседнали край пътя, после една от тях полегнала, полегнала и друга и скоро десетте вече здраво спели. Фенерите продължавали да горят и маслото в тях бързо свършило.

Изведнъж девойките се събудили от възгласи: „Младоженецът идва! Младоженецът идва!

По-бързо - при него!“ Това били приятелите на младоженеца. Десетте девойки грабнали фенерите си и хукнали да осветяват пътя. Но маслото в тях почти било свършило и те горели едва-едва. Пет от девойките отворили своите съдинки и бързо долели масло във фенерите си. Пламъкът се разгорял и фенерите засветили силно.

Другите пет девойки не били толкова предвидливи и не носели съдинки с масло. Затова техните фенери

почти изгаснали. „Дайте ни малко масло за фенерите, иначе не ще можем да отидем заедно с младоженеца“ - започнали да молят те приятелките си. „Не - отговорили другите, - няма как да ви дадем масло. Тогава не ще имаме за нашите фенери. Знаете ли какво, я изтичайте бързо при търговците на масло и си купете колкото ви трябва за вашите фенери.“

На петте девойки не им оставало нищо друго, освен да изтичат при търговците на масло. Те мислели, че ще се върнат навреме, за да придружат младоженеца до дома му.

Но ето, на пътя се появил младоженецът със своите другари. Първите пет девойки взели фенерите си и тръгнали с него. Всички влезли в дома и празникът започнал. А какво станало с другите пет девойки? Те купили масло и фенерите им отново засветили ярко, но вече не за младоженеца. Когато пристигнали в дома му, празникът бил в разгара си. „Отворете ни, молим ви, вратата!“ - започнали да викат те.

Младоженецът ги чул, но приближил до вратата и казал: „Кои сте вие? Аз не ви познавам“ - и не им отворил. Петте девойки така си и останали навън. Те дошли много късно, защото не се погрижили навреме за своите фенери.

Тази притча Исус разказал на Своите ученици и на всички, дошли да Го слушат. Под младоженец Исус разбирал Самия Себе Си. Той знаел, че скоро ще отиде на небето, но ще мине време и пак ще се върне на земята. Ще бъдеш ли готов да Го съпровождаш до Неговия дом в небесата? Достатъчно ли ще Го обичаш? Ако да, то ти винаги ще можеш да бъдеш редом с Него. Иначе току-виж с теб се случи същото, което се случило с петте момичета, които много закъснели.

От Ев. Матей, гл. 25

НАЦИОНАЛНА ПАСТОРСКА КОНФЕРЕНЦИЯ

ЯНУАРИ 2016 година

На 7-9 януари 2016 г. се състоя Национална Пасторска Конференция във Вършец "Съживяване на надеждата в служението и живота".

Заедно с наш духовен партньор пастор Даниел Дайер от Хондурас, пастор на църква, с голямо национално служение в затворите.

Преди две години, Бог даде в сърцата ни видение. Пастор Даниел заедно с неговия молитвен екип в Хондурас бяха на молитва за България и това, което Бог има

за нашата нация. Като резултат Бог направи път за организирането на Конференцията.

Запазихме хотел в гр. Вършец "Съни Гардън", СПА хотел. Невероятно място за отделяне и общение с Бог.

Българска Евангелска Църква - Вършец бе нашият домакин. Пастор Марин и Диди Маринови ни посрещнаха с радост.

Целият капацитет на хотела бе използван – 80 пасторски двойки, представители на 19 града и села – София, Пловдив, Варна, Казанлък, Провадия, Тервел, Видин, Мездра, Враца, Монтана, Вършец, Ловеч, Благоевград, Белозем, Луковит, Димитровград, Елин Пелин, Банкя, Божурище.

Имахме делегати от Петдесетния съюз, Църквите на пълното Евангелие, Православни, Католици.

Бог даде пълно единство между пасторите. Атмосферата беше – движението на Святия Дух сред нас.

Много пастори споделиха, че са присъствали на различни конференции, но на такава не са били. Време на единство и посещение от Святия Дух.

ДЕКЕМВРИ 2015 година

В сезона на Рождество Христово Бог ни даде възможност да благословим деца от:

- **Пакистан** – 63 деца,
гр. Даска – Неделно училище с 33 деца.
гр. Гюжранвала – Неделно училище 30 деца.
Индивидуални подаръци
- **Два дома за сираци** – гр. Гоце Делчев – 40 деца, гр. Роман – 39 деца
Индивидуални подаръци, материали за почистване и хигиена, сапуни, шампоани, паста за зъби, храна;
- **Дом за възрастни хора** – 20 човека
Идивидуални подаръци, даден обяд, дрехи, одеала;

↗ прод. от стр. 7

Видин – Католическо общество – бедни многодетни семейства
Индивидуални подаръци
София – църква Люлин – 60 деца
Индивидуални подаръци
Банкя – църква Банкя – 20 деца
Индивидуални подаръци

Господ вложи в сърцата ни желание да направим подаръци за 250 деца и възрастни хора.

Ние в момента нямахме необходимите финанси, но с вяра започнахме да събираме средства.

За по-малко от месец църквите в Люлин,

Банкя, Божурище събраха средства и заедно с индивидуалните дарения от хора на бизнеса вече имахме необходимите финанси. Бяха закупени и пакетирани индивидуални подаръци, както и необходимите материали за домовете.

Пакистан – за децата от Пакистан бяха пакетирани 63 подаръка и изпратени с 8 кашона чрез пощата. Наш партньор пастор Даниел, от Пакистан организира тържества с деца от два града, където раздаде изпратените подаръци.

Това даде възможност да се говори на децата за Бог, да

бъдат учени на песни и да се сподели любовта на Господ Исус. Въпреки, че са родени в мюсюлманска страна, благовестието стига до децата.

Инвестирай в Божието царство

ОБИЧАЙ БОГА И ПРАВИ ДОБРО

„Хвърли (пусни) хляба си по водата, защото след много дни ще го намериш. Дай дял на седмица и още на осмина, защото не знаеш какво зло ще бъде на земята. Ако облаците са пълни, изливат дъжд на земята; и ако дърво падне на юг или на север, на мястото, където дървото падне, там си остава. Който се визира във вятъра, няма да сее и който гледа на облаците, няма да жъне. Както не знаеш пътя на вятъра и както не знаеш как духът влиза в костите на утробата на бременната, така не знаеш и действието на Бога, който прави всичко. Сей семето си сутрин и вечер не въздържай ръката си, защото не знаеш кое ще успее – това или онова, или и двете ще са еднакво добри.“

(Еклезиаст 11:1-6)

БЪДИ ЩЕДЪР: ИНВЕСТИРАЙ В ДЕЛА НА БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТ

Благотворителността дава висока възвръщаемост. Не задържай благата си; раздавай ги. Бъди благословение за другите. Това може да бъде последната ти нощ. Когато

“От всичко друго, което пазиш, пази сърцето си. Човек от доброто съкровище на сърцето си, изважда добри неща. Както казва Писанието, реки от жива вода ще бликнат от сърцето на този, който вярва в Исус.“

(Ев. Йоан 7:38)

облаците са пълни с вода, вали. Когато вятърът събори дърво, то остава, където е паднало. Недей да седиш и да гледаш вятъра. Върши си работата. Не гледай безцелно облаците. Живей живота си пълноценно. Както никога няма да рабереш тайната как животът се заражда в бременната жена, така никога няма да схванеш тайната на това, което Бог прави. Иди на своята работа сутрин и ѝ се посвети до вечерта без да гледаш часовника. Никога не можеш да си сигурен от минута на минута как ще завърши работата ти. (Еклезиаст 11:1-6)

БЪДИ ЩЕДЪР: ОТВОРИ СЪРЦЕТО СИ ЗА ХОРАТА

Сърцето е центърът на духа на човека. Сърцето е нашата същност. То е извор и в зависимост от това, какво има в него, това ще извира,

или ще се проявява в живота ни.

От сърцето на вярващия би трябвало да извира река на жива вода, т.е. Божия характер да се проявява на практика. За да има извор, трябва да има вода и отвор. За да има река, трябва водата да тече в дадена посока - насочи потока към хората, не към себе си. Хвърли и пусни хляба си - за да пуснеш нещо, трябва да преодолееш егоизма си, да спреш да го задържаш, да стискаш за себе си. За да сееш, да разхвърляш семето, трябва да разтвориш дланта си. Пресметливостта и пестеливостта са добро нещо, но не и когато прерастнат в стиснатост и егоизъм. Бог е Бог на изобилието и щедростта и ако ние сме негови деца, би трябвало да приличаме на Него. Защото, както искаме той да е щедър към нас във всичко, така и той очаква и ние да бъдем щедри и да инвестираме в Неговото Царство. Библията ни казва, че Той е богат към всички, които Го призовават. Ние богати ли сме в даването си на другите или бедни? Щедри или стиснати?

ИНВЕСТИРАЙ В БОЖИЕТО ЦАРСТВО КАТО ИНВЕСТИРАШ В ХОРАТА

Хвърли или пусни хляба си по водата, т.е. инвестирай в дела на благотворителност

Защо не трохите си или зеленчука си или непотребните си вещи?

Т.е. защо не нещо не толкова съществено; защо не нещо маловажно или излишно?

Хлябът е храна и символ на живота. Христос казва: “Аз съм хлябът на живота”, т.е. всичко онова, което ви е необходимо, за да живеете или същността на живота ви.

Т.е. да пуснеш хляба си означава да дадеш нещо съществено, важно, основно, скъпо.

Не случайно, когато става дума за сеене и хляб, другият превод говори за инвестиране, за влагане, за

Посещение в Домове за сираци в градовете Роман и Гоце Делчев

Бяха организирани екипи, които пътуваха с коли.

Младежите имаха възможност да представят сценка за Рождество Христово, както и да изпеят Рождествени песни.

Заедно с децата бяха организирани различни игри и накрая раздадени очакваните с нетърпение подаръци.

Продължаваме да се грижим и да се молим за тези деца.

Соб. инф.

Ще възхвалявам Господа, докато съм жив; ще пея на моя Бог, докато съществувам. Господ отваря очите на слепите, Господ въздига сломените, Господ помага на сираците.

Инвестирай в Божието царство

➤ прод. от стр. 9

споделяне на нещо жизненоважно, а не за изхвърляне на нещо, което така или иначе не ни трябва или ни е омръзнало.

Да пуснеш хляба си по реката означава да го оставиш на течение то да го отнесе, а не да изтичаш понапред, за да го причакаш и да си го вземеш обратно. С други думи, благославяй хората, прави добро, инвестирай в тях, дай нещо ценно, без да очакваш нищо в замяна

БЪДИ МИЛОСЪРДЕН, ПРОЯВЯВАЙ ЗАГРИЖЕНОСТ КЪМ ТЕЗИ, КОИТО НЯМАТ

Давай от вниманието и времето си. Инвестирай от средствата си. Отвори сърцето си, обърни погледа от собственото си аз; не гледай само огледалото, вгледай се в другите и си задай въпроса: Как можеш да бъдеш полезен? Как можеш да зарадваш някого?

Дай възможност на реката да потече от сърцето ти, не я задържай, защото ще стане блато, в което няма живот и мирише неприятно. Егоизмът и стиснатостта вонят, щедростта има приятно благоухание. Но не стой безучастен. Пусни хляба си.

Дай нещо смислено, насъщно, необходимо, ценно, жизненоважно.

Не като лотария, не като то. Божието царство не е хазарт. Христос казва да си събираме съкровища на небето.

Как? Като инвестираме в хората, като загърбим егоизма си. Като излезем от зоната на собствения си комфорт и направим добро на другите. Като се посветим на благородна кауза.

Като помагаме на другите. Като правим това, което и ние бихме се радвали някой да направи за нас в подобна ситуация.

НЕ ГЛЕДАЙ ОБЛАЦИТЕ И НЕ ГЛЕДАЙ ВЯТЪРА: БЪДИ АКТИВЕН

“Който се визира във вятъра, няма да сее и който гледа на облаци-

те, няма да жъне. Както не знаеш пътя на вятъра и както не знаеш как духът влиза в костите на утробата на бременната, така не знаеш и действието на Бога, който прави всичко.

Сей семето си сутрин и вечер не въздържай ръката си, защото не знаеш кое ще успее – това или онова, или и двете ще са еднакво добри.”

БЪДИ БЛАГОСЛОВЕНИЕ ЗА ДРУГИТЕ. ТОВА МОЖЕ ДА БЪДЕ ПОСЛЕДНАТА ТИ НОЩ

Иди на своята работа сутрин и ѝ се посвети до вечерта без да гледаш часовника. Никога не можеш да си сигурен от минута на минута как ще завърши работата ти.

Вместо човек да бъде бездеен и да чака незнайно какво, по-добре е да бъде полезен за другите. Няма неподходящо време за благотворителност или за това да бъдеш полезен и да вършиш добро.

Имаше един лозунг: “Който не иска да свърши работа търси причини и оправдания, а който иска намира начини и средства.” Човек никога не може да бъде сигурен в крайния резултат, но от нас се очаква, когато знаем, че нещо е добро да го направим.

Не отлагай за друг път това, което можеш да направиш сега, защото може никога повече да не видиш

този човек или да ти се отдаде подобна възможност. Когато ние вършим това, което трябва, Бог също върши своята работа. И в крайна сметка резултатът не закъснява; Той благославя. “Праведният щедро раздава и пак има изобилие, а непокорният на Бог е стиснат и пак няма достатъчно”, казва Библията.

Щедростта и инвестирането в хората, в благотворителност, в добро отношение, в даването на лично време, в нарушаването на личния комфорт, за да бъдем полезни за някого са неща, които Бог харесва и благославя.

„Преди всичко запазете любовта си един към друг неизменна, защото любовта скрива много грехове (или покрива или не търси сметка за много грешки). Бъдете гостоприемни (или с отворени сърца) един към друг, без да се оплаквате. Всеки да използва дарбата, която е получил (или онова, с което Бог го е благословил), за да служи на другите, като добър управител на Божията благодат в разнообразните ѝ форми. Който говори, да говори думи от Бога. Който служи, да служи със силата, която Бог осигурява, така че във всичко да се прославя Бог чрез Исус Христос. На него принадлежи славата и силата за вечни векове! Амин.“

Пастор Емануил Томев

ЕХО ОТ ГОЛГОТА

Далечно ехо носи се през вековете:
„Свърши се, Отче! Предавам Ти Духа си!“,
Ти чуй, от кръста сам Исус зове те!
Пред Него спи, освободи се от греха си!

Създаден за венец на цялото творение -
Къде се луташ в мрак, не виждаш ли, човече?
Защо? Нима това е твоето решение?
Животът в блато чак до дъно те завлече!

Създаваш си безумни забавления.
И кой е твоят бог? Сам златния телец!
Тъй ден след ден вървиш за съжаление,
Към своя тъжен край - ти, който бе венец!

Вървиш, издигнал егото си във кумир
И сам обкичваш се със лаврови венци.
Но празно е сърцето ти и нямаш мир,
Притиснат от греха на своите предци!

Далечно ехо носи се през вековете:
„Прости им, Татко, те не знаят, че грешат.“
А Той - любящият Баща, очаква синовете,
Да се завърнат, но сами да го решат!

Йорданка Николова

Бъди участник!

КОГА: ПЕТЪК

ЧАС: 18:30 ЧАСА

МУЗИКА, ХВАЛЕНИЕ, ПРИЯТЕЛИ...

ПОКОЛЕНИЕ
на СЪЖИВЛЕНИЕ
— БЪЛГАРИЯ

ЗАПОВЯДАЙТЕ
НА МЛАДЕЖКО

адрес: Люлин 8,
ул. Гоце Делчев 112, зад магазин БИЛЛА

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2016 година

1320 София Банкя
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Божия църква
„Дом на радост“
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Билла)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
В Банкя,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, тел.: 02 8524924

Вестник **Божие Слово**
във вашия дом!
КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!
ОЧАКВАЙТЕ през 2016 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници
- допълнителни страници